Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 96. Brașov, Mercurĭ, 1 (13) Maiŭ 1896.

Oprirea conferenței.

Brașov, 30 Aprilie v.

Așa-déră n'a fost numai o amenințare surdă.

Conferența partidului nostru național, conchiămată pe ḑiua de 3/15 Maiŭ este în adevĕr oprită.

Astăḑĭ, precum ni-se depeșéză, primarul orașului Sibiiu a înmânuat d-lui Dr. Rațiu decisiunea, prin care se interḑice ținerea conferenței. Nu scim încă, décă acéstă decisiune a urmat din partea primarului însu-șĭ, ca rĕspuns la arĕtarea făcută de către convocatorul conferenței, orĭ că primarul a comunicat numai vre-o poruncă a fișpanului, urmată la provocarea directă a guvernului.

Și într'un cas și într'altul este ne'ndoios, că stăm față cu o nouă călcare arbitrară a libertățiĭ dreptului de întrunire și a libertățiĭ dreptului electoral, despre care ne asigură organul lui Max Falk, că a fost și este „garantată" tuturor cetățenilor fără deosebire.

Ministrul actual s'a credut dator sĕ ia în apĕrare procederea ilegală și anticonstituțională a predecesorului sĕu, și este invederat, că acésta a putut'o face numai pe cale ilegală și anti-constituțională. Căcĭ ce alta însémnă alarma, ce s'a dat de către foile guvernului și amestecul direct al acestuia într'o afacere, ce cădea esclusiv numai în competența autorității polițienescĭ din Sibiiu, décă nu călcarea cea mai vĕdită a libertățiĭ de întrunire?

Décă autoritatea competentă din Sibiiu ar fi fost gelósă pe posiția ei autonomă și pe competența ei, ar fi putut de astă-dată sĕ-i jóce o festă guvernului și sĕ nu oprescă ținerea conferenței, după ce de fapt acesteia nu i-se putea opune nimic în înțelesul legilor. Dér a aștepta așa ceva dela organele comunale și administrative săsescĭ sibiiene, mai ales în împrejurările de față, când sediul principal al politicei oportuniste guvernamentale săsescĭ este tocmai Sibiiul, ar fi și ridicul.

S'au întêmplat decĭ tóte așa, cum a poruncit guvernul și nimenĭ n'a sărit în apĕrarea libertățiĭ încălcate.

Nicĭ nu va sări nimenĭ în ajutor „cetățenilor de naționalitate română", strîmtorațĭ și amenințațĭ în libertatea lor, décă nu vor sci ei înși-șĭ sĕ-șĭ ajute.

Ḑis'am de repețite-orĭ că, décă guvernul unguresc a cutezat sĕ ne atace pe față și în cele mai elementare dreptúrĭ cetățenescĭ, sĕ violeze chiar și constituția, persecutându-ne, causa de căpetenie a fost însă-șĭ slăbiciunea nóstră, lipsa de unire și de înțelegere strînsă între factorii poporului nostru.

Décă măcar dela procesul Memorandului încóce noi Românii am fi fost în stare sĕ convingem pe contrarii noștri, că nimic pe fața pământului nu póte sĕ sguduie legăturile de unire dintre noi, atuncĭ de sigur, că am fi fost scutițĭ de articulĭ impertinențĭ, ca cei publicațĭ de foile guvernului în contra nóstră, și n'am avé astăḑĭ de-a ne frămênta cu cestiunea, că óre puternicii din Budapesta vor sĕ ne mai lase sĕ trăim, orĭ nu?

Insĕ ce n'a fost până acum, se mai póte face, numai noi sĕ fim ómenĭ și Românĭ cum trebue!

Meeting pentru sufragiul universal.

Scandalurĭ „milenare".

Dumineca trecută, în 10 Maiŭ s'a ținut în Budapesta marele meeting în causa sufragiului universal, inițiat de mai mulțĭ deputațĭ dietalĭ în frunte cu Ugron. Au luat parte ca la 15,000 de ómenĭ, între carĭ fórte multe deputațiunĭ din provincià.

Mulțimea a străbătut stradele între strigăte de „éljen" la adresa lui Ugron, Hello și Meszlényi. Pe părețĭ erau afișate table cu textul unei poesii de următorul cuprins: „Până acum am fost călcațĭ în picióre și n'am avut drept de alegere, acum însĕ vrém drept electoral; răbdarea ni-am pierdut'o, de-acum nu ne mai rugăm, ci pretidem sĕ ni-se facă dreptate" etc.

Adunarea a fost salutată prin mai multe scrisorĭ și telegrame din diferite părțĭ. Francisc Kossuth însĕ a făcut cunoscut, că „mișcarea pentru sufragiul universal el *nu o aprobă*, pe cât timp *față de 7 milióne și 400,000 Maghiarĭ stau față 'n față 10 milióne de Nemaghiarĭ, carĭ sunt dușmanĭ ai ideei de stat maghiar*".

Mulțimea s'a postat pe piéța „Calvin", unde a ținut prima vorbire Gabriel *Ugron*. El ḑise, că dela 1867 încóce tot mai mult s'a restrîns dreptul constituțional al poporului și cu cât s'a împuținat numĕrul alegĕtorilor, cu atât s'a slăbit constituția și s'a întărit guvernul, despotismul și arbitriul. Trebue întrodus sufragiul universal, care face mai strînse legăturile între sĕracĭ și bogațĭ și *„în naționalitățile nemaghiare va deștepta iubirea de patriă și recunoscință față de nația maghiară"*.

Vorbi apoi Geza *Polonyi*, care „de-o parte nu póte consimți cu cei ce ḑic, că prin estinderea dreptului electoral numĕrul alegĕtorilor naționalităților s'ar înmulți relativ fórte tare; de altă parte nu se póte nicĭ de cum permite, ca noi (Maghiarii) sĕ presentăm lucrul astfel, ca și cum *frații noștri nemaghiarĭ ar fi fiĭ vitregĭ ai patriei*".

Ludovic *Hollo* ḑise: „Dintre naționalitățile dela noi, și astăḑĭ sunt în parlament Sașii, mulțĭ dintre Sêrbĭ și Croațĭ, toțĭ aceștia nu sunt spre stricăciune unitățiĭ statului maghiar. *Las' sĕ fiă și Românii în parlament*, mai bine sĕ-șĭ arate acolo dorințele lor, decât sĕ conspire înafară și sĕ agite în contra integrității statului maghiar. In care cerc Românii ar fi în majoritate în urma sufragiului universal, acolo și astăḑĭ sunt în majoritate, astfel dér numai pasivitatea îi reține pe Românĭ de-a intra în parlament" etc.

Au mai vorbit șepte inșĭ, după care s'a primit un proiect de resoluțiune, prin care s'a însărcinat un comitet de o sută membri, ca se formuleze o petiție către dietă, cerênd înarticularea în lege a sufragiului universal, tot-odată sĕ provóce pe soții de principii din provincià, ca sĕ arangeze meetingurĭ în acest fel.

*

Urmă acum un scandal, asemenea căruia, cum ḑice „Egyetértés", *„înzadar ai mai căuta în tot Occidentul cel cult, ba chiar și în Orientul necult". „Aicĭ, numai aicĭ la noi, în capitala Ungariei milenare, se pot întêmpla astfel de lucrurĭ"*.

S'a întêmplat, că social-democrații s'au dus la adunare cu două stindarde roșii, pe carĭ însĕ poliția le-a confiscat. Póte iritațĭ de acest fapt, la reîntórcere spre casă ei începură sĕ cânte cântece socialiste. Poliția a voit sĕ-i împedece și astfel s'a iscat *o bătaiă străgnică între lumea adunată și între poliție*.

După ce 20—30 de inșĭ fură culcațĭ la pământ scăldațĭ în sânge, mulțimea începù sĕ fugă care încătrău. Polițiștii călărĭ începură sĕ-i ia la góna de-a lungul strădilor; ómenii se apĕrau cu bâte și cu pietri, mai mare noroc aveau însĕ cu *stindardele unguresci*, ce — fiindcă tocmai în acea ḑi se serba mileniul în bisericĭ — erau arborate la tóte casele. „Patrioții" se tocau acum în cap unii pe alții cu rudele dela stindarde. Se născù o confusiă cumplită. Polițiștii înșișĭ se băteau între ei. Consilierul de poliție *Urs* începù sĕ tragă pălmĭ colegilor sĕi polițiștĭ. Caii dela birjele de pe strade se spăriaseră și începură sĕ fugă, călcând în picióre bărbațĭ, femei, copii. Unui muncitor i-au despicat capul în două, lăcătușului Nyàri i-au tăiat urechile, alții au fost mutilațĭ altfel. Bătăușii cutrierară astfel mai multe strade, merseră chiar pe terenul esposiției, unde puteau găsi mai multe stindarde pentru a-se bate cu ele. Pretutindenĭ calea rĕmânea în urma lor stropită cu sânge.

Străinii, carĭ vor fi mers sĕ cerceteze esposiția, au avut ce vedé în capitala „civilisatorilor Occidentului". Vre-o 50 au fost arestațĭ, alții, carĭ nu s'au putut têrî până acasă, au fost dușĭ la spital.

Așa descriu foile budapestane acest scandal „milenar". Se ḑice, că în contra

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Insula șerpilor.

de *Carmen Sylva.*

A fost odată un poet roman, pe care îl chema Ovidiu. El a scris multe istorii frumóse, și astăḑĭ încă, peste 1800 de anĭ, ómenii găsesc plăcere cetind ce a scris el, și până și în școlĭ învață copii sĕ-l pricépă. Deóre-ce Ovidiu trăia pe vremea împĕratului August, se obicĭnuise cu bogăția și cu lucsul. El era bogat și fórte admirat, și scrise într'o linisce senină „Metamorfozele" sale. Nimenĭ nu scie cam ce a putut sĕ se întêmple, séu cu ce a supĕrat pe împĕrat; atât se sciă numai, că a fost esilat, într'o țéră, căreia îi ḑicea pe vremea aceea Moesia; țéra asta de atuncĭ încóce a fost în stăpânirea multor domnĭ, până ce a ajuns în stăpânirea Turcilor sub numele de Dobrogea. Dér regele Carol al României trecù Dunărea și o luà dela Turcĭ, după ce-i bătù.

In Dobrogea e un oraș, care se chiamă Kiustendje séu Constanța, dér pe vremea Romanilor se chema Tomi. Acolo fù trimes Ovidiu în esil, fórte departe de Roma cea bogată, într'un loc pustiu pe țărmul Mărei Negre, unde nu cunoscea un suflet măcar, ba unde nicĭ ómenĭ nu prea erau, ci numai nisip și mlaștine se întindeau cât vedeai cu ochii. Pe lângă acestea și Marea își rostogolea valurile într'o vecĭnică monotonie și era așa de întunecată și de posomorîtă, de par'că nu se oglindea cerul într'ênsa. Mai erau și nisce viscole de nicĭ nu bănuise Romanul că sunt pe lumea asta undeva, ér véra o arșiță de sóre de ți-se usca gura.

In locul unde se află astăḑĭ măreţul hotel europenesc „Carol", și unde se plimbă de colo până colo femei frumos gătite, ascultând musica militară care cântă, ca în tóte locurile de băi, pe acolo umbla bietul Ovidiu singur și trist.

Nimic nu-i înveselea ochii; împrejur erau numai colibe făcute din pământ galben amestecat cu paie, și icĭ și colo câte-un pom singuratic, care își întindea crăcile uscate peste câte o mlăștină de mirosea urât, și câțĭ-va ómenĭ ócheșĭ tare, a căror limbă nu o înțelegea. Isvóre cu apă limpede nu prea erau multe și poetul esilat învățase sĕ prețuéscă apa próspĕtă mai mult decât prețuia mai înainte cele mai alese vinurĭ din pivnița sa.

Romanii, carĭ se mai aflau pe acolo, erau ómenĭ pe carĭ înainte nu i-ar fi onorat cu o vorbă séu cu o privire, slujbașĭ carĭ erau învinovățițĭ de furt și osândițĭ, și de sigur că nicĭ n'ar fi putut s'o ducă acolo și ar fi murit de mare mâhnire, décă n'ar fi avut o mângăiere. Orĭ-ce om trebue sé aibă o mângăiere pe lumea acésta, măcar de ar fi numai o culegere de fluturĭ séu de pecețĭ, o flóre la feréstră, o pasĕre, un câne, un șorecel orĭ un păianjen.

Ovidiu avea un șérpe, un șérpe mic, drăguț de tot, care sta într'una încolăcit de gâtul séu de brațul sĕu și ai cărui ochĭ micĭ îi povesteau minunĭ.

Am spus că el scrisese „Metamorfozele"; după părerea lui șérpele acela era vre-o metamorfoză, vre-o schimbare, póte vre-o prințesă blăstĕmată, o esilată ca și dênsul, și sta césurĭ întregĭ sĕ se gândéscă de unde venise prințesa, cât de frumósă trebue sĕ fi fost și ce nenorocită era mica, lucitórea Colubra, cum îi ḑicea el. Intr'o ḑi pe când gândurile lui călĕtoreau astfel, se uità țintă spre Mare, până ce i-se închiseră ochii și căḑù într'un somn dulce. Atuncĭ visà un vis minunat. Visà că șérpele lui căpătase glas omenesc și îi șoptea blând la ureche:

— Aide, ai, vino cu mine la insula dela gura Dunărei, căreia îi ḑice insula Șerpilor, și acolo sĕ veḑĭ metamorfoze!

Se deșteptà.

Șérpele sta liniștit în jurul gâtului sĕu, par'că n'ar fi spus nimic. Adormì iar și Colubra îi șoptì iar:

— Ai la insula Șerpilor, încrede-te în prietenul tĕu.

Poetul se deșteptà încă odată și se uità la micul animal, care sta tot așa de liniștit ca mai înainte după gâtul sĕu și-l privea cu ochĭ cumințĭ.

Mai adormì încă odată și pentru a treia óră îi ḑise șérpele:

— Ai cu mine, că n'ai sĕ te căiescĭ!

De astă-dată însĕ se deșteptà tocmai când ḑicea Colubra cele din urmă cuvinte,

polițiștilor se va face arătare criminală atât pentru bătăi, cât și pentru *atentatul comis în contra stindardelor naționale ungurescĭ.* Se dice, că Ugron va face interpelare și în cameră.

CRONICA POLITICĂ.

— 30 Aprilie.

In ședința dela 8 c. a **camerei Magnaților,** cu ocasiunea pertractării proiectului budgetar, contele *Ferdinand Zichy* ridică grele învinuirĭ contra guvernului, dicênd, că actualul cabinet, precum și antecesorii lui au vătămat *sentimentele religióse și naționale* ale poporului; și că guvernul, care se numesce liberal și constituțional, prin sistemul sĕu de clică *suprimă drepturile constituționale ale poporului* și libertatea electorală. La aceste ministrul-președinte *Banffy* rĕspunse dicênd, că contele Zichy tóte le vede prea negre, și că prin astfel de acuse contele oferă un material, pe care îl folosesc cei mai marĭ dușmanĭ ai Maghiarilor, adecă *naționalitățile și statele mai micĭ.* Ceea ce a spus contele Zichy — dise Banffy — sunt cuvintele *fracțiunilor române și sêrbescĭ dușmane Maghiarilor*, sunt dorințele și gravaminele acestora, sunt acusele locuitorilor din state străine, carĭ voesc sĕ între în *acțiune contra Ungariei.*

*

Diarele budapestane sunt fórte supĕrate asupra atitudinei **pressei boeme,** care, după cum dic acelea, dă Sêrbilor sucurs în demonstrațiunile lor dușmănóse față cu Maghiarii prin aceea, că *ignoreză cu totul serbările milenare* și nu publică nicĭ un raport despre serbărĭ. Mai ales se plâng foile maghiare asupra diarului „*Politik*“, organul Cehilor bĕtrânĭ, deórece el înjură pe „*Narodni Listy*“, organul Cehilor tinerĭ, fiind că acesta totușĭ din când în când amintesce mileniul. Din tóte acestea se póte vedé, că Maghiarii nu se prea bucură de marĭ simpatii nicĭ din partea Boemilor, cum nu se prea bucură nicĭ din partea tuturor celorlalte naționalitățĭ din Austro-Ungaria, escepționând dór singur pe Polonĭ, cu carĭ îi légă anul 1848.

*

Din *Francfurt* se depeșéză cu data de 10 Maiŭ următórele: Inaugurarea **monumentului lui Wilhelm I.** s'a făcut adĭ în presența împĕratului, a împĕrătesei și a prinților. Primarul din Francfurt a rostit un discurs. Impĕratul a trimes o telegramă prințului de Bismarck cu ocasia aniversării păcii dela Francfurt, în care dice, că recunósce serviciile aduse de prințul Bismarck și simte trebuință de a-l asigura de recunoscința și venerațiunea Sa. Numele marelui cancelar va străluci în totdéuna în istoriă alăturĭ de acela al lui Wilhelm I. Prințul de Bismarck a rĕspuns telegramei Impĕratului mulțumindu-i pentru onórea ce i-a făcut adresându-i cuvinte așa de grațióse, pline de atâtea amintirĭ frumóse, și rugând pe Majestatea Sa sĕ priméscă mulțumirile sale cele mai respectuóse. O ediție specială a lui „*Reichsanzeiger*“ publică un rescript al Impĕratului către cancelarul imperiului cu ocasia aniversării păcii dela Francfurt, în care mulțumesce tuturor amploiaților civilĭ, carĭ au fost în serviciu în timpul resbelului dela 1870—71, pentru sacrificiile și devotamentul de care au dat dovadă în îndeplinirea sarcinei lor. Speră, că va găsi și acum ómenĭ de aceștia, decă va fi nevoe la un moment dat.

*

Se anunță din Teheran „*Agenței Reuter*“, că ambasadorul engles a depus în numele Reginei *Victoria*, pe cosciugul **Șahului,** o coróna minunată, cu inscripția următóre: „Semn de amiciție sinceră. Victoria R. and I.“ Marele Vizir a rĕspuns în numele familiei defunctului, că este adânc mișcată, și că nu va uita nicĭ-odată acest semn de atențiune.

Ce-i cu nunta săséscă?

La timpul sĕu amintisem și noi despre scirea publicată de diarele maghiare, că la serbările milenare óspeții străinĭ vor avé fericirea de-a vedé și o nuntă săséscă, celebrată în tótă regula. Diarele săsescĭ încercară de a combate acele scirĭ, dicênd, că nu pot esista Sașĭ atât de ticăloșĭ, carĭ sĕ espună Jidanilor din Budapesta un act atât de sfânt.

Acum alaltăerĭ diarele din Budapesta érășĭ publicară raporturĭ lungĭ asupra pregătirilor ce se fac pentru nunta săséscă în satul clădit pe raionul esposiției, dicênd că în 11 c. (ierĭ) va sosi în Budapesta un mare numĕr de Sașĭ cu mulțĭ cai, părechea mirilor va fi din Noul săsesc și tot convoiul de nuntă va fi condus de primarul Ioan *Konnerth* și de preotul luteran Rudolf *Theil* din Nou.

„*Kronstädter Zeitung*“ de ierĭ desminte însĕ acéstă scire, spunênd, că la întrebarea telegrafică asupra acestei cestiunĭ, episcopul săsesc *Müller* din Sibiiu a rĕspuns erĭ séra redacțiunei numitului diar, că el nu scie nimic despre nuntă și că el n'a dat nicĭ o concesiune de ța-se celebra acolo nunta; deasemenea și preotul Theil a desmințit telegrafice scirea anunțată în diarele maghiare.

Spre mirarea nóstră însĕ diarele, ce ne sosesc astădĭ din Budapesta aduc scirea, că convoiul săsesc a sosit deja în Budapesta. Etă ce dice d. e. „*Egyetertés*“:

„Nuntașii din Noul săsesc, comit. Sibiiului, 120 la numĕr, cu musică, trăsurĭ și cu 60 de cai au sosit astădĭ în Budapesta. Numai decât au fost încuartirațĭ ómenii îmbrĕcațĭ în mare ținută de sĕrbătóre, carĭ se înțelege au produs enormă sensația pe drumul ce'l percurgeau. E un popor frumos, voinic și bine făcut, căcĭ dór au ales lamura dintre ei. Tuturor le plac și caii lor minunațĭ și aprigĭ, carĭ sunt atât de înfocațĭ, încât pe unde treceau trebuia sĕ stea pe loc trenul electric, așa de tare jucau și săreau paripii. Nuntașii vor visita mâne esposiția și orașul, poimâne însĕ va fi *cununia civilă și cea bisericéscă.* Séra se va da un bal, ca încheiare a sĕrbărilor de nuntă. Balul, la care Sașii se vor produce cu datinele și dansurile lor tradiționale vechĭ săsescĭ, se va începe la 8 óre séra, în presența publicului învitat. Publicul póte căpăta pentru banĭ și locurĭ de ședut sĕu pe galeriă sĕu în parter. Prețul unui bilet de întrare este 1 fl.“

Mai departe „*Erdelyi Hirado*“ din Clușiu primesce din Budapesta următórea depeșă, datată din 11 Maiŭ:

„Se manifestă un interes nespus de mare pentru nunțile, ce se vor serba în satul milenar. Astădĭ au sosit în Budapesta cincĭ părechĭ tinere din Sibiiu, pe carĭ le vor cununa aci. Mirii au sosit cu tren separat și sunt însoțițĭ de 194 persóne. *Și-au adus cu sine pe preotul lor și musica lor.* Pentru convoiul de nuntă s'au transportat aci din Sibiiu și 48 de cai“.

Se nasce acum întrebarea, ce-i cu nunta săséscă? Va fi ea séu nu va fi? Vederemo.

Tămbălăul milenar în Alba-Iulia.

A.-Iulia, 10 Mai 1896.

In 10 Mai 1896 fusese diua ominósă pentru preamărirea invasiunei Panoniei prin un popor venit din stepele Asiei, alungat de acolo de alte popóre. Au venit și s'au aședat între popórele pacînice din aceste regiunĭ binecuvêntate de natură. Din ospitalitatea acestor popóre ei fuseră indușĭ în creștinism, și numai acestei împrejurărĭ au sĕ mulțăméscă, că se putură mântui de sórtea Hunilor, Avarilor și altor seminții sĕlbatice, carĭ dispărură ca céra de fața focului. Nicĭ urmă nu li-a rĕmas decât amintirea sĕlbătăciilor comise de ei.

Maghiarii însĕ cu rĕu au rĕsplătit popórelor conlocuitóre binefacerea cu introducerea lor în legea creștină, căcĭ ei din creștinismul lor făcură armă pentru asuprirea Creștinilor de legea rĕsăriténă. Regii lor câștigară diplome papale pentru esterminarea șismaticilor.

Adĭ un rol analog au Maghiarii din partea vecinilor șogorĭ, ca sĕ desnaționaliseze popórele nemaghiare de sub stăpânirea Vulturului cu 2 capete. Mileniul este semnul dat pentru inaugurarea unui stat național pur maghiar, spriginit de baionete. Factorii principalĭ a statului 'șĭ dau tótă silința a provoca dicerea: „*Morituri te salutant*“.

Și în localitatea nóstră elementul jidano-maghiar a iscenat un tămbălău sub auspiciile comandei militare din fortăréța Alba-Iuliei. Nu numai musica militară s'a dat pentru preamărirea maghiarismului, ci și oficerii ces. și reg. au fost comandațĭ la paradă și spre asigurarea tămbălăului, miliția ces. și reg. a fost pusă în „Bereitschaft“ în séra de 9 Maiŭ.

Culminațiunea serbărei bisericescĭ a fost în sinagoga jidovéscă, unde s'au adunat tóte căpeteniile oficióse, și civile și militare, ca sĕ se adeveréscă, că păgânismul, sĕrbătorit prin legile țĕrei, în Mileniu și-a aflat apoteosa.

In decursul banchetului plătit de cuvertă cu 4 fl., din fortăréța Alba-Iuliei tunurile ces. și reg. au dat 24 de salve pentru mărirea acelora, carĭ la Dobrițin au detronat casa Habsburgilor de pe tronul Ungariei. Aceste salve lugubre resimț au produs în inimele Românilor, adĭ atât de prigonițĭ, carĭ la anii 1848 și 1849 cu jertfe marĭ de sânge, cădu țĭ în lupta pentru Tron și patria, cu multă resignațiune au putut apĕra fortăréța Alba-Iuliei, contra Kosuthiștilor. Sunt încă mulțĭ în viéță din acele dile triste, când în Ardeal numai în fortăréța Alba-Iuliei mai erau soldațĭ austriacĭ, dér de viță românéscă, până când întreg Ardealul, afară de munțĭ era în puterea insurgenților. Gândéscă orĭ și care om, că ce durerĭ străpung inimile luptătorilor din acele timpurĭ, când privesc la spectacolul de adĭ, unde un Jidan, nascut în Galiția a fost în fruntea cortegiului în mergerea către catedrala episcopiei romano-catholice și vedĭ Dómne! — cu sabia lui Arpad în mână.

Așa s'a presentat elementul maghiar la Mileniu în vechia lor reședință a principilor Transilvaniei sub auspicii jidovescĭ și cu concursul lor, dér, ca ómenĭ șirețĭ, Jidanii pe ei s'au preamărit, și nicĭ decum elementul disparente maghiar, care nu se póte ridica la preponderanță asupra Jidanilor nicĭ cu cei renegațĭ de tóte colorile, câte concurg la ei pentru óse de ros.

Voinicoșii jidano-maghiarĭ amenințau cu glas mare pe Românii, carĭ nu ar lumina casele lor în séra de 9 Mai. Mulțĭ Românĭ inteligențĭ de frică au luminat și intre aceștia erau Cirleștii, cei tare lăudațĭ în colónele „Tribunei“ pentru românismul lor, de către fostul redactor al „Telegr. Rom.“, care se bucură de patronagiul lor. Vestitul Nicolae Ivan, protopopul, și-a cerut concesiune dela primăria orașului, ca sĕ nu ilumineze, pentru-că alt-fel și-ar pierde rolul de duplicitate în ochii Românilor naivĭ.

Nu s'a întêmplat nicĭ un rĕu celora, carĭ au avut curagiul de-a nu ilumina, pentru-că bravii țĕrenĭ românĭ din Alba-Iulia cu paza lor au zădărnicit atacul pregătit de șoviniștii maghiarĭ.

Când Ivan Nicolae, protpopul, în diua de adĭ în biserica gr. or. de aicĭ a voit sĕ țină vorbire festivă pentru Mileniu, tot poporul a părăsit biserica. Bravo Românilor creștinĭ!

Lucidor.

și când se uita la el cu așa băgare de sémă, cu o privire așa de pătrundĕtóre, încât Ovidiu se gândi:

— De ce sĕ nu mĕ duc sĕ vĕd insula Șerpilor? Mai urit ca aicĭ n'are sĕ fiă, și o sĕ fiă o schimbare în viéța mea, cea în care nicĭ o schimbare nu se mai întêmplă; și décă o fi sĕ mĕ mânânce șerpii, m'or mânca și asta e; atuncĭ scap de nenorocirea, care mĕ dobóră.

Luà o luntre cu vâslașĭ bunĭ, luà de-ale mâncărei pentru câte-va dile și pornì pe mare. Ajunse cu greutate la insulă, de óre-ce Marea-Neagră e mai rea cu mult decât Oceanul cel mare, căcĭ așa se întêmplă în tot-déuna: ómenii cei micĭ sunt mult mai supĕrăcioșĭ și mai ciudațĭ, decât cei marĭ și tarĭ, carĭ nu se înfurie așa iute și sunt mai răbdătorĭ și mai mărinimoșĭ.

Poetul cel melancolic fù aprópe sĕ fiă pedepsit, că voise sĕ móră, era sĕ fiă prins cu vorba. Dér marinarii nu erau sătui de viéță ca el, și luptară cu elementul sĕlbatic, supărațĭ de acéstă călĕtorie.

— Ce de casnă pentru un ostrov plin cu dihănii otrăvite! bomboneau ei.

Și se uitau încruntațĭ la poet, care mai-mai era sĕ se întórcă, de témă sĕ nu se rĕscóle vâslașii, décă nu simțea de câte orĭ vrea sĕ se întórcă că-l strânge șérpele ușor tot îmboldindu-l sĕ stăruiéscă a merge înainte. Simțì de mai multe-orĭ, chiar cum bătea din codiță cu nerăbdare și cum îșĭ întindea capul înainte și cu băgare de sémă tot în partea aceea mereu.

— Ecă și ostrovul! mormăiră în sfîrșit vâslașii.

— Unde e? întrebà Ovidiu; căcĭ nu vedea nimic.

— Colo unde e bucățica aia de pămênt, ala e ostrovul!

Poetului nu-i prea plăcù când vĕdù bucățica de năsip cu nisce lésă rară, dér mai mult din pricina supĕrărei vâslașilor decât din pricina puțin atrăgĕtórei priveliscĭ. Căcĭ lui i-se părea peste tot pe colo cam tot atât de urît, astfel încât nu-i păsă de era nițel mai urît; șérpele începù sĕ jóce cum trebue, de par'că înebunise de bucuriă, și lui îi făcù plăcere, că vĕdù ce mulțămită era singură ființă, care îi era scumpă.

Când puse piciorul pe pămênt, duse mâna la gât. Nu mai simțì nimic. Colubra lui plecase. Plin de întristare se gândì: „Vrea sĕ dică voiai se vii la insulă, numai ca sĕ mĕ părăsescĭ. Dór nu erai om, ca sĕ facĭ ca ei!

Pornì întristat pe nisipul adênc, după ce făgăduì vâslașilor, că se va întórce curênd; vrù sĕ le caute apă, dér lor le plăcù mai mult vinul, pe care îl luaseră cu dênșii, și nu trecù mult și toțĭ zăceau dormind bețĭ morțĭ.

Ovidiu se depărtà oftând.

— Acum am pierdut tot, cugetà el.

Și pentru că nicĭ un suflet nu-l vedé, nu-i fù rușine și plânse...

Lacrimile lui sĕ fi lucit așa, or sórele îi orbea? Póte că i-se suise sângele la cap?... Iși șterse de mai multe-orĭ fruntea și inchise ochii și-i deschise érășĭ, dér de câte-orĭ îi deschidea tot mai mult se mira, căcĭ înaintea lui se ivise o adevĕrată grădină fermecată, cu pomĭ umbroșĭ, cu fântânĭ, care săreau în sus, cu érbă désă frumósă, cu un covor de m... și de „nu mĕ uita“ printre ale căror foi delicate păreau că trec radele sórelui. Trepte de marmoră se coborau în jos până la mare; drumurĭ curate se întindeau printre șirurile de trandafirĭ și de mirtă. Pe platanĭ și castanĭ se legănau păsările cele mai rare și cântau cântece mai frumóse decât ale privighetorilor celor mai rare. Micșunelele și roseta îșĭ rĕspândeau mirosul la piciórele poetului, în vreme ce liliacul și iasomia îi mângâiau fruntea. Bietul om singuratic se credea dus într'una din cele mai frumóse grădinĭ ale Romei, și așa îi bătea inima de bucuriă, încât par'că amenința sĕ îi sară din loc. Dér ce încercà când vĕdù de-odată nisce forme minunate de fete, care se strecura printre copacĭ și alunecau pe d'asupra ierbei îmbrățișându-se într'o sĕlbatică fericire, pe urmă se prindeau una de alta, se jucau legănându-se printre crăcile lungĭ ale răsurilor, se coborau pe treptele de marmoră până în mare, de se scăldau, și se stropeau una pe alta cu apă.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 30 Aprilie.

Delegații pentru congresul Ligei. Dumineca după amédi s'a făcut în localul Ligei din Bucuresci alegerea delegaților pentru congresul dela 12 și 13 Maiŭ v. S'au presentat două liste: una a comitetului în cap cu d-nii V. A. Urechiă, Delavrancea, Bianu etc., și alta în frunte cu d-l Ionel Grădișteanu. Lista independentă a d-lui I. Grădișteanu a fost votată cu mare majoritate.

—o—

Românĭ bravĭ. Din Lugoș li-se depeșéză diarelor budapestane, că în comunele Reșița, Oravița, Orșova, Chiseteu și în Caransebeș poporațiunea română n'a luat parte la lithurgia ținută pentru mileniu. Așa trebuia să facă în tot locul.

—o—

Pod peste Dunăre la Severin. Se scie, că la Severin se agită de mult timp cestiunea construirei unui pod peste Dunăre, care să unéscă linia ferată română, cu linia sêrbéscă dela Cladova. S'au ținut mai multe întrunirĭ sub președința fostului senator și prefect al Mehedințului d. C. Urdăreanu. Cetățenii severinenĭ au delegat chiar pe d. Urdăreanu ca să spună chestia acésta Regelui; d. Urdăreanu a avut și anul trecut o audiență la Rege. Acum diarele guvernamentale dau scirea, că guvernul se ocupă cu studierea acestei cestiunĭ. In Serbia s'a votat deja legea pentru construirea liniei Cladova-Niș-Salonic. Tótă cestiunea este să se studieze punctul în care s'ar putea, — mai ușor și cu mai multe avantagii, — construi podul. Severinenii vor, ca el să se construéscă drept în fața Severinului. Cei din Cladova cer, ca el să fiă construit cu vre-un kilometru mai jos, în dreptul Cladovei.

—o—

Năvala Arilor asupra Budapestei. Diarele șoviniste din Budapesta fac atentă poliția din „capitala" Ungariei, că Vinerea trecută a sosit din Viena o „hordă" de Ari, carĭ voesc să turbure serbările milenare. Prima producțiune a amintitei horde ar fi fost aceea, când a strigat înaintea pavilonului croat în presența monarchului: „Zsivio Kral hrvatska!" Se tem „mileniarii", și cum dice Românul de ce te temĭ, nu scapĭ.

—o—

Pelerinagiu la Călugărenĭ. Étă după „Timpul" câte-va amănunte asupra pelerinagiului proiectat să se facă la Călugărenĭ în diminéța dilei de 2 Maiŭ: Pentru transportul dela Comana la Călugărenĭ, societatea organisatóre a aranjat peste o sută de căruțe care vor aștepta publicul, impodobite cu verdéță, Joi diminéța. Ordinea va fi ținută de 25 călărețĭ. Cu acest prilegiu, o hetacombă de 100 de miei se va jertfi — cu prețurĭ moderate — pentru îndestularea publicului. Se dice, că și din Giurgiu se pregătesce o procesiune importantă pentru Călugărenĭ. O colónă de peste o sută de velocipediștĭ, plecând din Bucuresci pe șoseaua națională, vor întimpina procesiunea la Crucea de Pétră.

—o—

O comună fără confesiune. Mai mult ca jumătate din locuitorii reformațĭ ai comunei Gyulavár au făcut arĕtare în scris autorităților politice, că ei se lapădă de credința lor și nu se alătură la altă confesiune, decĭ rĕmân făr' de lege și biserică. Frumóse stărĭ în „Ungaria liberă".

—o—

Congres de medicĭ în Londra. In luna lui August c. se va ține la Londra un congres internațional de dermatologiă. Intre vice-președinții acestui congres sunt și doi românĭ, d-nii d-rĭ Kalenderu și Petrini-Galați.

—o—

Duelele miniștrilor. Scim, că numai de curénd ministrul Josika a avut un duel cu contele Klebersberg, ér Fejérváry cu deputatul Bernath și cu diaristul Korbuly. Procuratura supremă va raporta, cum se asigură, dilele acestea ministeriului de justiția asupra amintitelor duele, pentru ca duelanții să fiă pedepsițĭ. Se crede însĕ, că procesul va fi sistat în urma unei abolițiunĭ preînalte.

—o—

Testamentul baronului Hirsch. Milionarul Hirsch, care murise înainte cu două sĕptĕmânĭ, lăsă după sine un testament, ale cărui puncte principale sunt următórele: Eredă universală numesce el pe soția sa Clara, baronesă Hirsch-Gereuth, și décă acésta ar respinge moștenirea, atuncĭ tótă averea lui are să tréca la societatea „Iewish Colonisation" din Londra. Fiica sa adoptivă Luciana Premelia Hirsch moștenesce un milion de francĭ. Mai departe moștenesce un milion provincia Moravia, cu capitala Brünn, și suma acésta este de a-se împărți la diferite societățĭ de binefacere, însĕ așa, că jumĕtate din ea sĕ cadă la societățĭ israelite și cealaltă jumĕtate altor societățĭ fără deosebire de confesiune. In fine tóte acțiunile societății „Iewish Colonisation" le împarte în patru părțĭ și le destinéză pentru diferite scopurĭ jidovescĭ.

—o—

Pelagra în România. Pelagra a început sĕ se întindă prin mai multe comune din România cu deosebire prin părțile de sus ale Moldovei și prin Dobrogea. Serviciul sanitar superior a hotărît sĕ se analiseze porumbul din localitățile pe unde s'a încuibat bóla și în urmă sĕ aviseze la mĕsurile ce sunt de luat.

—o—

Falsificatorĭ de banĭ. Din Abrud se telegrafeză foilor maghiare, că acolo ar fi descoperit poliția o bandă de falsificatorĭ de banĭ. Banda acésta, între carĭ sunt și femei fórte multe, făuresce banĭ de câte 20 de filerĭ ungurescĭ și nemțescĭ. Poliția i-a dat pe mâna tribunalului, care a început o strictă cercetare.

—o—

Concertul tînĕrului artist Hubermann se va da în 16 c. cu concursul musicei orășenescĭ, în otelul „Bucurescĭ". Detailurĭ se pot ceti pe placate.

Harta Românieĭ.

Până adĭ — scrie „*Ziua*" din Bucurescĭ — nu avem nicĭ o hartă a țĕrei, care sĕ întrunéscă tóte condițiunile cerute. Suntem încă numai cu harta lucrată de statul-major austriac la 1854. Acéstă hartă nu a mai fost însĕ de loc modificată de-atuncĭ, astfel, că nu ne mai dă situația esactă a comunelor, drumurilor etc.

Nu e nevoie sĕ arĕtăm aci de ce mare importanță este sĕ avem o hartă esactă a țĕrei; acésta o înțelege orĭ-ce om cult. La noi studiul geografiei, pe de altă parte, este fórte neglijat. Copilul îndată ce ese din clasele primare nu se mai ocupă cu acest studiu și rĕmâne astfel numai cu cunoscințele, pe care le-a căpĕtat în cursul primar.

In ce se reduce acest studiu, în special pentru țéra nóstră, când harta pe care o are la disposiție este neesactă și incompleçtă?

De aceea vedem, că noi vorbim în general, cunóscem mult mai puțin și cu totul inesact țéra nóstră.

De câțĭ-va anĭ statul-major al armatei se ocupă cu facerea unei hărțĭ. Acésta însĕ se face mai mult din punctul de vedere al intereselor militare. Și afară de acésta trebue sĕ mai trécă câțĭ-va anĭ până ce sĕ fiă terminată.

Aflăm însĕ cu plăcere, că cunoscutul nostru profesor de geografie, d-l G. T. Buzoianu e pe punctul de a sfîrși o mare hartă a Românieĭ. Acéstă hartă, după cât am putut afla, este lucrată pe scara 1/400.000 și va fi cu totul completă. Tóte satele și cătunele, drumurile, munții și apele cele mai marĭ, chiar locurile istorice etc. vor fi însemnate cu o scrupulósă esactitate.

Harta acésta va servi nu numai scolarilor pentru studiul geografiei, dér tuturor. D-l Buzoianu ne va face un adevĕrat serviciu, prin acéstă hartă și e cu atât mai de lăudat pentru munca ce depune în acéstă lucrare, mai ales că este sciut, că asemenea lucrărĭ, la noi, nu rentéză nicĭ-odată, când ele sunt făcute cu cheltuială.

Ar fi bine ca d-sa sĕ fiă ajutat, prin abonamente, ca sĕ pótă tipări cât mai iute acéstă hartă. Toțĭ carĭ cunosc pe profesorul de geografiă sciu cu câtă pasiune se ocupă el cu studiul geografiei și al cartografiei. Ne putem aștepta decĭ ca lucrarea d-sale sĕ fiă nu numai o lucrare folositóre, dér și o adevĕrată lucrare de artă.

Italienii în Africa.

Ultimul eveniment important al luptelor dintre Italienĭ și Abisinienĭ este *deblocarea fortului Adigrat.* Ar fi însĕ temerar a susține, că liberarea celor blocațĭ în acéstă fortăréță s'ar datori succeselor tactice ale armatei italiene.

In realitate Italienii nu au avut a susține nicĭ o luptă seriósă, și pe tot timpul marșului înainte n'au avut nicĭ o pierdere. In prima linie, succesul Italienilor se póte esplica prin atitudinea prudentă și reservată a rasului *Mangasa,* care voia sĕ impedece nouĕ vărsărĭ de sânge în vederea tratărilor pentru încheerea păcii. Trebue sĕ se recunóscă însĕ de altă parte, că mĕsurile luate cu mare atențiune și înțelepciune de generalul *Baldissera* au contribuit la acest succes.

Étă aceste mĕsurĭ: S'a construit o șosea militară dela Adikaje la Senafe. La Adikaje s'au instalat nisce magazii marĭ de proviant și munițiunĭ. Senafe și Adikaje au fost legate cu un telegraf optic, și Senafe va fi transformat într'un lagăr întărit cu redute.

Afară de acésta generalul Baldissera a cerut guvernului sĕ-ĭ trimită furagii, proviant și catărĭ și a construit de-alungul șoselei Asmara-Senafe, dece cisterne marĭ, carĭ se umplu cu apă din canalul Serino din Neapole. La fiă-care două sĕptĕmânĭ se espediază câte 1000 de tone din acéstă apă dela Neapole la Massauah, pe vapóre-cisterne speciale.

Și mĕsurile tactice luate de generalul Baldissera dovedesc, că acesta e un comandant cu esperiență. El nu s'a mărginit a apăra marșul grosului corpului prin detașărĭ de colóne în flancurĭ, ci a ocupat cu trupe și liniile de înaintare și retragerea, pentru a împedeca ca legăturile sale sĕ fiă distruse de bande vagabonde.

Convocare.

Mebrii „*Reuniunei învĕțătorilor gr. cat. din giurul Gherlei*" prin aceste cu tot respectul sunt rugațĭ a se presenta la *adunarea generală* ce se va ține la *26 și 27 Maiŭ st. n. a. c.* (a 3-a și 4-a di de Rusalii) în comuna *Tetiu* (Kéthel).

Dela comitetul centr. al reun. înv. gr. cat. din giurul Gherlei.

Gherla, 9 Maiŭ 1896.

Ioan Papiu canonic, președinte. **Dionisiu Vaida** prof. secretar.

Bursele Adamachi pentru anul școlar 1896—97. Conform regulamentului de administrare al fondului Adamachi, Academia Română publică condițiunile pentru ocuparea următórelor burse, la carĭ pot concura tinerĭ lipsițĭ de mijlóce *din orĭ-care parte a țĕrilor locuite de Românĭ*, recerêndu-se numai, ca concurenții sĕ fiă fiĭ de părințĭ românĭ:

1) O bursă de 400 lei la lună plus cheltuelile de școlă și acele de drum pentru mergerea în străinătate a unui inginer eșit cu diplomă din școla de podurĭ și șosele din Bucurescĭ, pentru a-se specialisa în ramura electricității. Bursierul va urma timp de doi anĭ cursurile institutului Montefiore din Liège, ér al treilea an va visita și studia diferitele instalațiunĭ și lucrărĭ electrice în Europa. Concursele a-se adresa secretarului Academiei până în séra dilei de 14 Septemvre 1896.

2) O bursă de 3600 lei pe an plus cheltuelile de școlă și de drum pentru mergerea în străinătate a unui tînĕr, care sĕ aibă diploma de bacalaureat dela universitatea din Bucurescĭ pentru a studia architectura la o școlă din Italia. Bursa se dă pe termin de 3 anĭ. Concursele a-se adresa secretarului Academiei până în séra de 13 Septemvre 1896.

3) O bursă de 3000 lei pe an și acele de școlă și de drum pentru mergerea în străinătate a unui licențiat în sciințe, eșit din universitatea din Iașĭ, ca sĕ-șĭ completeze studiile la universitatea din Lipsca, având a-se specialisa în studiul mineralogiei și petrografiei. Concursele a-se adresa d-lui C. Climescu, decan al facultății de sciințe din Iașĭ, până în séra de 14 Septemvre 1896.

4) Două burse de câte 100 lei pe lună studenților facultății de sciințe și alte două burse celor dela facultatea de medicină din Iașĭ. Cererile a se adresa până în séra de 30 Septemvre c. d-lui decan al facultății de sciințe din Iașĭ.

5) Două burse de câte 100 lei pe lună pentru studențĭ ai școlei de podurĭ și șosele din Bucurescĭ. Cererile a-se adresa secretarului Academiei până în 24 Sept. c.

SCIRĬ ULTIME.

Sibiiu, 12 Maiŭ. (Telegr. part. a „Gaz. Trans.) **Conferența oprită pe motivul, că legea de naționalitățĭ recunósce o singură națiune, decĭ consfătuire și organisare după naționalitățĭ nu este permisă.**

Sibiiu, 12 Maiŭ. (Telegr. part. a „Gaz. Trans".) **Primarul orașului a înmânat astădĭ d-luĭ Dr. Rațiu decisiunea prin care opresce ținerea conferenței partidului național român convocată pe diua de 15 Maiŭ a. c.**

Praga, 12 Maiŭ. *Cincĭ sute de studențĭ din țĕrile sud-slavice* se întruniră erĭ și ținură *vorbirĭ înfocate contra Ungariei*, declarând, că vor lucra prin pressa pe unde numai vo rputé în contra serbării Mileniului.

DIVERSE.

Un clopot uriaș. Cu ocasiunea incoronărei Țarului, ce se va întêmpla în vara acésta, într'o turnătóre de clopote din Moscva se va turna un clopot în greutate de 24,000 chilograme pentru biserica Tichonow. Clopotul costă 35,000 ruble.

O învitare de logodnă caracteristică. Renumitul vênător și scriitor F. C. Selons, cu câte-va sĕptĕmânĭ înainte a trimis amicilor și cunoscuților sĕi următórea învitare de logodnă: „Frideric C. Selons, care până acum a pușcat 58 leoparḑĭ, 34 elefanțĭ, 274 bivolĭ sĕlbaticĭ și alte numĕrate fiarĕ, acum în urmă și el a cădut jertfă arcului nemilos al lui Amor. El, care a înșelat atâtea animale, pe carĭ le-a junghiat cu pumnalul sĕu, ér altor multe li-a despoiat pielea, acum a fost prins însu-șĭ în rociul pus de d-ra Maria Dumbar și cătușele căsĕtoriei au cădut și asupra lui".

Cel mai vechiŭ edificiu de lemn din lume este o biserică din orașul Burgund din Norvegia, care a fost edificată în suta a 11-a și a fost mai de multe orĭ reparată și obdusă cu rășină. Lemnul, din care e edificată biserica, este lemn de brad și e construită după un stil fantastic, cu nenumĕrate turnulețe și pe din lăuntru e ornată cu figurĭ tăiate din lemn. In biserică se află un altar, care e din piatră. Serviciu divin în biserica acésta nu se mai face.

Literatură.

In tipografia „Institutului tipografic" din Sibiiu a apărut „**Monografia economică-culturală a comunei Gurarîului**", scrisă de *Ioachim Muntean*, preot în Gurarîului. Format mic și plăcut, în mărime de 219 pag. Prețul 40 cr. Acéstă monografiă, scrisă cu multă băgare de sémă și conscientiositate, póte servi de model celor ce vor sĕ scrie monografiile comunelor lor.

*

Poveşti din popor este titlul unei frumóse colecţiuni de poveştĭ poporale, scrise de d-l *Ioan Pop Reteganul*, cunoscut atât de bine cetitorilor noştri din bunele şi frumósele sale scrierĭ poporale. Colecţiunea acésta de poveştĭ a fost premiată şi tipărită de Asociaţiunea transilvană, — e o carte tipărită frumos şi cu gust, se estinde pe 207 pag. avênd în partea primă şi o prefaţă de d-l Zaharia *Boiu*. De vêndare la tóte librăriile din ţéră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.45
Renta de coróne ung. 4%	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.20
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.25
Imprum. ung. cu premii	157.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.25
Renta de aur austr.	122.55
Losurĭ din 860	145.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	948.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	387.25
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	354.25
Napoleondorĭ	9.54½
Mărcĭ imperiale germane	58.85
Londonĭ vista	120.30
Paris vista	47.80
Rente de coróne austr. 4%	101.15
Note italiene	44.40

Cursul pieţei Braşov.

Din 12 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	127.	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.57

Nrul **4957**—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Oraşul Braşov (în Ungaria) intenţionéză, ca **sĕ vêndă pe cale de oferte** „per butuc“ quantul de **34800 m³ de lemne de brad şi molift** prescris pro 1896 până inclusive 1904, mai departe cruţările din an. 1895 şi în fine, tot per butuc, lemnele de fag din clasa economică **B** pro 1897 până inclusive 1904 în cantitate de 15000 m³ din revierul **Timiş**.

Se preferă oferenţĭ pentru întregul quant de lemne de brad şi fag. In cas însĕ când se oferéză numai pentru singuratice soiurĭ de lemne, atuncĭ îşĭ reservă comuna orăşenéscă faţă de lemnele de fag dreptul regiei proprii. Condiţiunile de oferte şi acele contractuale se află în decursul órelor oficióse la oficiul forestieral orăşenesc spre esaminare din partea fiă-căruĭ.

Ofertele provĕdute cu timbru de 50 cr., în carĭ are de a se aminti în cifre şi litere suma oferată, şi care are sĕ conţină tot-de-odată dechieraţiunea, cumcă oferentului îi sunt cunoscute condiţiunile de oferte şi acele contractuale şi că se supune lor, — au de a se aşterne **până în 10 Iunie a. c. la 12 óre la prânḑ** substitutului de primar, senatorului Carol Iacobi. Ofertele au ca sĕ conţină un vadiu de 10% din suma oferată pentru un quant anual de lemne de brad de 3900 m_3 şi pentru un quant anual de lemne de fag de 1900 m³.

In ofert are sĕ se amintéscă numele şi locuinţa oferentului.

Ofertele se vor deschide în amintita ḑi la 12¼ óre înainte de prânḑ în biroul primarului.

Se obsérvă în fine, cum că amintitele pădurĭ zac în nemijlocita apropiere de calea ferată.

Braşov, 6 Maiŭ 1896.

976,1—3 **Magistratul orăşenesc.**

Anunciurĭ
(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrisei administraţiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria **Nicolae Ciurcu.**

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

I. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

I. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Duminеca şi la sĕrbătorĭ.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe şese lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe şese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe şese lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe şese lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.